

Sygn. akt VIII C 375/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 marca 2023 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Anna Bielecka-Gąszcz

Protokolant: sekr. sąd. Katarzyna Górniak

po rozpoznaniu w dniu 8 lutego 2023 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Z.

przeciwko Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę 2.202,29 zł

- zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 807,46 zł (osiemset siedem złotych i czterdzieści sześć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 2 stycznia 2021 roku do dnia zapłaty;
- oddala powództwo w pozostałym zakresie;
- zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 294,42 zł (dwieście dziewięćdziesiąt cztery złote i czterdzieści dwa grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu;
- nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych:
 - od powoda z zasądzonych na jego rzecz w punkcie 1 (pierwszym) roszczenia kwotę 770,24 zł (siedemset siedemdziesiąt złotych i dwadzieścia cztery grosze),
 - od pozwanego kwotę 452,37 zł (czteryście pięćdziesiąt dwa złote i trzydzieści siedem groszy).

Sygn. akt VIII C 375/21

UZASADNIENIE

W dniu 9 kwietnia 2021 roku powód (...) Sp. z o.o. w Z., reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wytoczył przeciwko (...) S.A. w W. powództwo o zapłatę kwoty 2.202,29 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 2 stycznia 2021 roku do dnia zapłaty, ponadto wniósł o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazał, że w ramach prowadzonej działalności powód, będący autoryzowanym serwisem naprawczym marki R. i D., dokonał naprawy pojazdu marki R. (...) uszkodzonego w wyniku zdarzenia drogowego, za które na mocy umowy AC odpowiedzialność przyjął pozwany.

Za przeprowadzoną naprawę powód wystawił fakturę, w zakresie której pozwany uznał wszystkie wymienione w niej czynności, obniżył jednak stawkę za rbg oraz dokonał innych korekt, co jest sprzeczne z rekomendacją Ogólnopolskiej

Motoryzacyjnej Rady (...). Pełnomocnik wyjaśnił również, że zwiększenie współczynnika odchylenia na materiałach lakierniczych do wartości 121 odpowiada minimalnej różnicy pomiędzy koszykiem (...) po zmianie (z uwzględnieniem materiałów S./N.), a koszykiem obejmującym jedynie materiały lakiernicze akceptowane i autoryzowane przez producentów pojazdów. Podniósł, że powód wykonał naprawę zgodnie z opisem uszkodzeń zaakceptowanym przez ubezpieczyciela, przy uwzględnieniu rynkowych stawek za rbg oraz technologii producenta pojazdu. Wreszcie wskazał, że powód nabył wierzycielność wobec pozwanego w drodze umowy cesji. **(pozew k. 5-8)**

W odpowiedzi na pozew pozwany, reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów procesu. Na wstępie wyjaśnił, że w toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił powodowi kwotę łącznie 4.252,19 zł. Wskazał, że powód zastosował wygórowaną i odbiegającą od rynkowej średniej stawkę za rbg w wysokości 200 zł netto w sytuacji, w której możliwe było naprawienie pojazdu przy stawce 150 zł netto. Dlatego też w oparciu o postanowienia OWU AC pozwany dokonał weryfikacji wystawionej przez warsztat faktury. Ponadto powód niezasadnie naliczył koszt utylizacji materiałów oraz zastosował współczynnik odchylenia na materiałach lakierniczych w wysokości 121%, a także koszt jazdy próbnej, mycia, sprzątnięcia i dezynfekcji pojazdu oraz przyjęcia i obsługi szkody, które to koszty w świetle postanowień OWU pozostają poza zakresem ochrony ubezpieczenia. **(odpowiedź na pozew k. 70-75)**

W toku procesu stanowiska stron nie uległy zmianie. Na rozprawie poprzedzającej wydanie wyroku pełnomocnicy stron nie stawili się. **(pismo procesowe k. 95-98v., k. 149-150, protokół rozprawy k. 205)**

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód jest autoryzowanym serwisem naprawczym samochodów marki R. i D.. W ramach wykonywanych napraw pojazdów powód stosuje jedynie lakiery marki p. (...) oraz (...), nie stosuje natomiast produktów firmy (...)/N.. **(wyciąg z kontraktu handlowego k. 35, wyciąg z umowy współpracy k. 36, oświadczenie k. 37, okoliczności bezsporne)**

W ramach prowadzonej działalności powód podjął się naprawy samochodu marki R. (...) o nr rej. (...), uszkodzonego w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 6 września 2020 roku. Szkada była likwidowana z ubezpieczenia AC poszkodowanych. W polisie wybrano wariant ubezpieczenia AC (...) z sumą ubezpieczenia 16.905 zł brutto. Do ubezpieczenia AC zastosowanie mają OWU AC Standard (...) [(...)].

W dniu 24 listopada 2020 roku powód nabył od poszkodowanych wierzycielność przysługującą im względem pozwanego z tytułu wystąpienia szkody komunikacyjnej z dnia 6 września 2020 roku w pojeździe marki R. (...) o nr rej. (...).

Pierwotnie ubezpieczyciel przyznał odszkodowanie w wysokości 1.747,55 zł ustalone w oparciu o własny kosztorys naprawy sporządzony po przeprowadzeniu oględzin pojazdu.

W związku z wykonaną naprawą, której zakres oznaczono w kalkulacji naprawy, powód wystawił w dniu 18 grudnia 2020 roku fakturę VAT nr (...) na kwotę 6.454,48 zł z terminem płatności do dnia 31 grudnia 2020 roku, którą następnie przesłał ubezpieczycielowi.

Po otrzymaniu faktury pozwany poinformował o dopłacie odszkodowania w kwocie 2.504,64 zł.

W wiadomości email z dnia 4 stycznia 2021 roku powód wezwał pozwanego do dopłaty w terminie 3 dni kwoty 2.202,29 zł tytułem brakującej części wynagrodzenia z tytułu wykonania naprawy blacharsko-lakierniczej pojazdu marki R.. **(faktura k. 11, wydruk wiadomości email k. 12, zlecenie naprawy k. 13, upoważnienie k. 14, k. 15, umowa cesji k. 18, k. 19, kalkulacja naprawy k. 22-25, polisa k. 26-28, potwierdzenie transakcji k. 29, k. 30, wydruk dotyczący lakieru)**

k. 31, okoliczności bezsporne)

Zgodnie z Komunikatem nr 1 Ogólnopolskiej Motoryzacyjnej Rady (...) z dnia 12 czerwca 2018 roku, odpowiednie przygotowanie pojazdu do procesu naprawy poprzez umycie jego karoserii jest bardzo istotną czynnością, pozwala bowiem na ocenę stanu nadwozia pod kątem bezspornego określenia obszaru uszkodzeń. Wytyczne eksperckich firm certyfikujących jakość i standard napraw jednoznacznie nakazują, że samochód przed rozpoczęciem prac musi być czysty. Jednocześnie pełna ocena jakości wykonanej pracy przez serwis i klienta możliwa jest wyłącznie po myciu pojazdu. Stosownie do rekomendacji nr 3 każdorazowo przed rozpoczęciem naprawy powypadkowej należy poddać samochód procesowi mycia zewnętrznego w czasie 0,3 rbg, natomiast przed zakończeniem naprawy samochodu konieczne jest umycie karoserii i odkurzenie wnętrza pojazdu w czasie 0,5 rbg. W komunikacie, w ramach rekomendacji nr 4, przyjęto ponadto, że w przypadku, gdy serwis wykonuje czynności związane z przyjęciem szkody oraz jej procedowaniem należy naliczyć koszt tych czynności rozliczany ryczałtem w wysokości 2 rbg. **(Komunikat nr 1 Ogólnopolskiej Motoryzacyjnej Rady (...) z dnia 12 czerwca 2018 roku k. 38-42)**

W oświadczeniu z dnia 25 marca 2020 roku wskazano, że w 2017 roku po obniżeniu cen materiałów lakierniczych w systemie A., w wyniku wprowadzenia do koszyka lakierów premium lakieru S./N., J.

Sp. z o.o. dokonał obliczeń o jaką kwotę obniżono wartość materiałów lakierniczych. Porównano 100 kosztorysów z okresu przed i po obniżce, co

w przeliczeniu dało współczynnik 21%, który wyrównuje obniżkę. Dodano, że porównanie zleceń z pierwszej połowy 2016 roku (przed obniżką) i pierwszej połowy 2019 roku (po obniżce, ale z zastosowaniem współczynnika 21%) wykazało podobny stosunek materiałów zużytych przy naprawach do materiałów zafakturowanych. W konkluzji przyjęto, że zastosowanie współczynnika 21% jest właściwe i wyrównuje zastosowaną przez system A. obniżkę.

W końcowej części oświadczenia znalazł się zapis, że firma (...) Sp. z o.o.

w wykonywanych naprawach lakierniczych stosuje jedynie lakiery marek premium: P. oraz (...). **(oświadczenie k. 43)**

Zgodnie z Ogólnymi Warunkami Ubezpieczenia Autocasco Standard ((...)),

w przypadku szkody częściowej, tj. w razie uszkodzenia pojazdu w stopniu nie kwalifikującym szkody jako szkody całkowitej, WARTA ustala wysokość odszkodowania, które obejmuje koszty naprawy pojazdu mające związek przyczynowy ze zdarzeniem objętym ochroną ubezpieczeniową (§ 15 ust. 1). Wysokość odszkodowania wyliczana jest przez WARTĘ

w oparciu o wycenę kosztów naprawy pojazdu (§ 15 ust. 2). W myśl § 15 ust. 3, wycena kosztów naprawy sporządzona przez WARTĘ lub na jej zlecenie według cen brutto (z VAT) wykonywana jest na podstawie indywidualnej oceny uszkodzeń pojazdu związanych z przedmiotowym zdarzeniem, z wykorzystaniem do tego celu informacji na temat realnych kosztów naprawy uzyskanych poprzez analizę aktualnej sytuacji rynkowej, której podstawą jest:

1) koszt robocizny ustalony w oparciu o:

a) naprawcze normy czasowe określone przez producenta pojazdu i ujęte w systemie A., E. lub DAT,

b) stawkę za 1 roboczogodzinę ustaloną przez WARTĘ na podstawie stawek stosowanych przez warsztaty poza (...) z terenu województwa względem którego dokonano taryfikacji składki,

2) koszt części zamiennych w wysokości cen podanych w aktualnych polskich wydaniach systemu A., E. lub DAT z uwzględnieniem cen części zamiennych dystrybuowanych poza siecią oficjalnego producenta/importera pojazdu z zastrzeżeniem:

a) że wycena kosztu części zamiennych dokonywana jest na podstawie cen części zalecanych do stosowania przez producenta pojazdu lub jego oficjalnego importera skorygowanych o współczynnik w wysokości 0,6 wynikający z

uwzględnienia w wycenie cen tzw. zamienników, tj. części zamiennych dystrybuowanych poza siecią oficjalnego producenta/importera pojazdu posiadających stosowną homologację,

b) zastosowania procentowego pomniejszenia wartości części (...);

3) w przypadku braku cen części lub norm czasowych robocizny w systemie A., E. lub DAT przyjmuje się ceny i normy dla pojazdu najbardziej zbliżonego właściwościami techniczno-eksploatacyjnymi (...);

5) w przypadku stwierdzenia w elementach zakwalifikowanych do wymiany wcześniejszych uszkodzeń uwzględnia się potrącenia wynikające ze stanu technicznego tych części.

Zgodnie zaś z § 15 ust. 4, w razie udokumentowania fakturami VAT poniesionych kosztów naprawy wyższych niż przyjęte w sporządzonej przez WARTĘ wycenie,

z uwzględnieniem zastrzeżeń o których mowa w ust. 3, WARTA uzupełni kwotę odszkodowania do poziomu wynikającego z ww. faktur, nie więcej jednak niż:

1) do poziomu cen części podanych w aktualnych polskich wydaniach systemu A., E. lub DAT, opartych na danych producenta/importera pojazdu, nie więcej niż średnie ceny zalecane przez producenta pojazdu lub oficjalnych importerów do stosowania przez ich sieci serwisowe, bez uwzględniania współczynnika korygującego, o którym mowa w ust. 3 pkt 2a) (...),

3) do poziomu kosztów robocizny ustalonych na podstawie stawki za

1 roboczogodzinę ustalonej w oparciu o średnie stawki stosowane przez autoryzowane stacje obsługi ((...)) z terenu województwa względem którego dokonano taryfikacji składki (...). W przypadku braku możliwości ustalenia stawki średniej dopuszcza się przyjęcie stawki za 1 roboczogodzinę stosowanej indywidualnie przez wykonawcę naprawy o ile nie przekracza ona 120% stawki za roboczogodzinę – stosowanej przez dany warsztat w naprawach gwarancyjnych. **(OWU AC k. 84-85v.)**

Koszt naprawy pojazdu marki R. uwzględniający zastosowanie

w naprawie części nowych i oryginalnych, stosując technologię naprawy, która powoli przywrócić mu wszystkie funkcje techniczne i estetyczne, przy średniej stawce za rbg na poziomie 185 zł netto stosowanej przez (...) na terenie województwa (...), wyniósłby 5.122,41 zł brutto. Przy zastosowaniu stawki za rbg 150 zł netto, koszt naprawy wyniósłby 4.325,98 zł brutto.

W realiach przedmiotowej szkody brak było podstaw do mycia pojazdu oraz jazdy próbnej. Koszty związane z zakupem środków chemicznych, koszt opłat za energię, czy wodę, wchodzi przy tym w skład stawki za rbg.

Przyjęcie i obsługa szkody stanowi normalny proces przyjęcia pojazdu do naprawy, jak i wydania pojazdu, wobec czego umieszczanie takich czynności

w kalkulacji jest bezzasadne. Koszt dezynfekcji pojazdu nie zalicza się do procesu technologicznej naprawy.

Utylizacja materiałów mieści się w kosztach prowadzonej działalności gospodarczej, co ma wpływ na stawkę za rbg. Odpady po naprawach są utylizowane na koniec miesiąca w sposób zbiorczy, co czyni niecelowym przypisywaniem kosztów utylizacji do każdej naprawy.

Stawki za rbg usług blacharsko-lakierniczych na rynku (...) kształtowały się od 140 zł netto do 260 zł netto, co daje średnią arytmetyczną na poziomie

185 zł netto. **(pisemna opinia biegłego sądowego k. 108-125, pisemna uzupełniająca opinia biegłego sądowego k. 172-178)**

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawdziwości ani rzetelności ich sporządzenia nie kwestionowała żadna ze stron. Za podstawę ustaleń faktycznych Sąd przyjął ponadto opinię biegłego sądowego M. S.. Oceniając opinię biegłego

sądowego, Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania zawartych w jej treści wniosków, opinia ta była bowiem rzetelna, jasna, logiczna oraz w sposób wyczerpujący objaśniająca budzące wątpliwości kwestie. Opinia biegłego w pełni odnosiła się do zagadnień będących jej przedmiotem, wnioski biegłego nie budzą przy tym wątpliwości w świetle zasad wiedzy oraz doświadczenia życiowego. Jednocześnie opinia ta została sporządzona w sposób umożliwiający prześledzenie - z punktu widzenia zasad wiedzy, doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania - analizy przez biegłego zagadnień będących jej przedmiotem. W opinii uzupełniającej biegły wypowiedział się w zakresie zgłoszonych przez pozwanego zarzutów W opinii uzupełniającej biegły wypowiedział się w zakresie zgłoszonych przez pozwanego zarzutów. W tym miejscu wyjaśnienia wymaga, że biegły dokonał wyliczenia hipotetycznych kosztów naprawy samochodu marki R., tymczasem powód dochodził kosztów realnie poniesionych. Powyższe skutkowało rozbieżnością pomiędzy kosztorysem pozwanego a kosztorysem z opinii. Przykładowo biegły przyjmuje na k. 132 prace blacharskie, których powód nie przeprowadził i z tytułu których faktury nie wystawił (do porównania kosztorys z k. 23), co powoduje, że przyjęta przez biegłego łączna liczba rbg w odniesieniu do samych czynności naprawczych (tj. bez uwzględnienia kosztów mycia, sprzątnięcia, dezynfekcji pojazdu, obsługi szkody, jazdy próbnej) jest wyższa niż w przypadku kosztorysu powoda. Powyższe zostało uwzględnione przez Sąd przy ustalaniu wysokości kosztów naprawy samochodu R..

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo było zasadne i zasługiwało na uwzględnienie w części.

W myśl przepisu art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Przy ubezpieczeniu majątkowym świadczenie zakładu ubezpieczeń polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (art. 805 § 2 k.c.).

W niniejszej sprawie bezspornym między stronami był fakt zaistnienia zdarzenia komunikacyjnego, w wyniku którego uszkodzony został samochód marki R. (...). W dacie szkody właściciele pojazdu łączyła z pozwanym umowa dobrowolnego ubezpieczenia AC. Przedmiotem sporu nie była zatem zasada odpowiedzialności pozwanego za przedmiotową szkodę. Osią sporu w niniejszej sprawie była jedynie wysokość dochodzonego roszczenia z tytułu odszkodowania, a konkretnie wartość stawki za rbg z tytułu prac blacharsko-lakierniczych, zasadność zastosowania odchylenia na materiałach lakierniczych oraz naliczenia kosztów z tytułu czynności przeprowadzonych w związku z naprawą pojazdu.

W niniejszej sprawie nie budziło wątpliwości, że powód naprawił przedmiotowy pojazd, z tytułu czego wystawił fakturę VAT. W fakturze tej uwzględniono stawkę za rbg na poziomie 200 zł netto, wobec czego ustaleniu wymagało, czy stawka ta spełnia kryteria „średniej stawki stosowanej przez autoryzowane stacje obsługi (...) z terenu województwa względem którego dokonano taryfikacji składki”. Nie budzi bowiem wątpliwości, że w przypadku ubezpieczenia AC nie znajduje zastosowania reguła pełnego odszkodowania,

a wartość szkody obliczana jest w oparciu o postanowienia OWU stanowiące załącznik do zawartej przez strony stosunku ubezpieczeniowej umowy. Na wskazaną okoliczność dopuszczony został dowód z opinii biegłego sądowego. W opinii biegły poddał analizie stawki stosowane przez 30 (...) działających na terenie województwa (...), przyjmując jednocześnie za punkt wyjścia stawki niezależne, tj. nieobarczone umową z Towarzystwami (...). Założenie to zdaniem Sądu było jak najbardziej zasadne, postanowienia OWU nie odnoszą się bowiem do stawek stosowanych przez warsztaty współpracujące z pozwanym (czy też innymi ubezpieczycielami), a do średnich stawek obowiązujących na danym terenie, a więc wyliczanych wedle kryteriów rynkowych. Zwrócić należy uwagę, że o ile w przypadku ustalania kosztów naprawy na podstawie § 15 ust. 3 to WARTA ustala stawkę za 1 roboczogodzinę na podstawie stawek stosowanych przez autoryzowane stacje obsługi, o tyle w § 15 ust. 4 mowa jest o weryfikacji do poziomu średniej stawki (...) obowiązującej w danym województwie. Nie budzi zaś wątpliwości, że stawki wynikające z różnorodnych porozumień nie spełniają takich kryteriów, skoro strony takim porozumieniami mogą je kształtować całkowicie dowolnie wedle własnego uznania, w tym w oderwaniu od realiów rynkowych. Zaznaczenia wymaga, że poszkodowany w zdarzeniu drogowym powinien wprawdzie współpracować z zakładem ubezpieczeń i dążyć do minimalizacji rozmiarów szkody,

to jednak zasada ta nie może oznaczać ograniczenia jego uprawnień. Narzucanie poszkodowanemu gdzie i za ile ma naprawić pojazd niespornie niweczyłoby jego uprawnienie odnośnie wyboru sposobu likwidacji szkody. Poszkodowany ma bowiem prawo do tego, aby za ustaloną kwotę odszkodowania móc naprawić pojazd w wybranym warsztacie naprawczym. Z zapisów OWU nie wynika zaś, aby uprawnienie ubezpieczonego w tym zakresie podlegało ograniczeniom, w tym aby był on zobligowany do naprawy pojazdu w warsztatach współpracujących z pozwanym. W ten sposób biegły ustalił, że sporne stawki mieszczą się w granicach od 140 zł netto do 260 zł netto, a ich średnia arytmetyczna wynosi 185 zł netto. O czym była mowa wyżej, opinia biegłego M. S. stanowi przekonujący i miarodajny dowód w sprawie, a pozwany nie zdołał jej podważyć w w/w zakresie. W konsekwencji Sąd uznał, że poszkodowany w świetle postanowień umowy ubezpieczenia był uprawniony do naprawy uszkodzonego pojazdu wg stawki 185 zł netto za rbg. Roszczenie powoda ponad tę kwotę, jako niezasadne, podlegało oddaleniu.

W ocenie Sądu powód był natomiast uprawniony do zastosowania współczynnika odchylenia na materiałach lakierniczych na poziomie 121%. Na tę okoliczność powód nie tylko przedłożył wyciągi z umów handlowych z firmami (...) (k. 35-36), na okoliczność stosowania przy pracach lakierniczych lakierów tych marek, oświadczenie o nie stosowaniu produktów firmy (...) /N. (k. 37), ale również oświadczenie z dnia 25 marca 2020 roku (k. 43), w którym szczegółowo wyjaśnił, w oparciu o jakie przesłanki przyjmuje odchylenie na materiałach lakierniczych na spornym poziomie. Treść ostatniego z przywołanych oświadczeń daje asumpt do wniosku, że odchylenie to nie zostało przez powoda przyjęte w dowolny, nie poddający się weryfikacji sposób, a podstawą takiego działania była dogłębna analiza kosztorysów z daty przed dokonaniem obniżki wartości materiałów lakierniczych w systemie A. i po tej obniżce. Powyższe pozwoliło na ustalenie, że zastosowanie współczynnika 21% jest właściwe i wyrównuje zastosowaną przez A. obniżkę. Wyjaśnienia wymaga, że rzeczona obniżka została spowodowana wprowadzeniem do koszyka lakierów premium lakierów S./N., a więc lakierów, które nie są stosowane przez powoda. Na istnienie wspomnianej różnicy oraz jej rozmiarów wskazuje dodatkowo pismo (...) (k. 48-49). Jednocześnie z opinii wydanych na gruncie innych spraw Sądowi wiadomym jest, że instrukcja A. dopuszcza możliwość stosowania procedury indywidualnego ustalenia współczynnika KW (...). W realiach rozpatrywanej sprawy kryteria jego zastosowania Sąd uznał za spełnione.

Zdaniem Sądu niezasadne okazało się natomiast żądanie powoda w odniesieniu do kosztów mycia, sprzątnięcia i dezynfekcji pojazdu, utylizacji materiałów oraz obsługi szkody. W ocenie Sądu koszty te mieszczą się w kosztach prowadzenia działalności powoda oraz są zawarte w wysokiej stawce serwisowej za rbg. W odniesieniu do utylizacji materiałów dodatkowo zwrócić należy uwagę, że koszty utylizacji uwzględnia się na koniec miesiąca naprawy, przez co ich naliczanie w stosunku do każdorazowej naprawy jest niecelowe. Niewątpliwie również powód winien wykazać, że poszkodowany zlecał czynności w postaci obsługi szkody, czy też dezynfekcji pojazdu, której to powinności nie sprostał. Co oczywiste, sam fakt poniesienia pewnych kosztów związanych z obsługą szkody nie przesądza automatycznie o tym, że zakład ubezpieczeń powinien je zwrócić. W niniejszej sprawie powód nie wykazał, jakie dokładnie czynności składały się na sporną pozycję kosztorysową, zaś przykładowo sam koszt obsługi (400 zł netto !!!) w świetle zasad doświadczenia życiowego został znacznie zawyżony i oderwany od rzeczywistości podjętych czynności i ich kosztu, co zresztą jest pochodną tego, iż powód w istocie zastosował w tym przypadku koszt ryczałtowy. Również koszt mycia ujęty w kalkulacji jawi się jako całkowicie nierynkowy, który to wniosek znajduje oparcie nie tylko w opinii biegłego sądowego, ale i zasadach doświadczenia życiowego. W świetle opinii biegłego brak było także podstaw do uwzględnienia kosztów jazdy próbnej, która wprawdzie stanowi element procesu technologicznego naprawy, to jednak jest konieczna jedynie w przypadku, gdy w trakcie naprawy doszło do wymiany elementów jednego z systemów wspomagania jazdy wymagającego kalibracji. Taka sytuacja w sprawie zaś nie zachodziła.

W świetle poczynionych rozważań wyliczenie kosztów naprawy przedstawia się w następujący sposób (Sąd przeprowadził wyliczenie na gruncie kalkulacji powoda z k. 22-25 przyjmując stawkę za rbg ustaloną przez biegłego, a także eliminując z niej sporne czynności, które zostały wyżej omówione):

- wartość stawki za rbg – **185 zł netto**,
- robocizna: 113 jc (jednostki czasowe) = 11,3 rbg; 11,3 rbg x 185 zł netto = **2.090,50 zł netto**,
- lakierowanie: 57 jc = 5,7 rbg; 5,7 rbg x 185 zł netto = **1.054,50 zł netto**,
- zabezpieczenie antykorozyjne: 6 jc – 0,6 rbg; 0,6 rbg x 185 zł netto = **111 zł netto**,
- koszty materiału lakierniczego (włączając współczynnik odchylenia na materiałach lakierniczych 121%) – **665,31 zł netto**,
- części zamienne (operacja B na fakturze) – 188,45 zł netto (na fakturze wartość ta wynosi 188,46 zł, ale jest błędna, ponieważ w kalkulacji podane są kwoty 110,68 zł i 77,77 zł netto) + 3,77 zł normaliów = **192,23 zł netto**.

Łączna wartość celowych i ekonomicznie uzasadnionych kosztów naprawy, wyliczonych zgodnie z OWU AC, wynosi zatem 4.113,54 zł netto/5.059,65 zł brutto. Do dnia wyrokowania pozwany wypłacił powodowi kwotę 4.252,19 zł, do dopłaty pozostaje więc 807,46 zł, którą to kwotę Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 2 stycznia 2021 roku do dnia zapłaty, oddalając powództwo w pozostałej części

Przypomnienia wymaga, że niespełnienie świadczenia w terminie powoduje po stronie dłużnika konsekwencje przewidziane w art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie (§ 2 art. 481 k.c.). W niniejszej sprawie termin wymagalności roszczenia powoda wynikał z wystawionej faktury VAT.

O kosztach procesu rozstrzygnięto w oparciu o przepis art. 98 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c., zasądzając od powoda na rzecz pozwanego kwotę 294,42 zł stanowiącą różnicę pomiędzy kosztami faktycznie poniesionymi a kosztami, które strona powodowa powinna ponieść (powód wygrał spór w 37% ponosząc koszty procesu w wysokości 1.617 zł, natomiast pozwany poniósł koszty 1.417 zł).

Ponadto, na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych: od powoda z zasądzonego na jego rzecz w pkt 1 roszczenia kwotę 770,24 zł, od pozwanego kwotę 452,37 zł.

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji.